

DIREKTIVA 2009/30/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 23. aprila 2009****o spremembah Direktive 98/70/ES glede specifikacij motornega bencina, dizelskega goriva in plinskega olja ter o uvedbi mehanizma za spremljanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov ter o spremembi Direktive Sveta 1999/32/ES glede specifikacij goriva, ki ga uporabljajo plovila za plovbo po celinskih plovnih poteh, in o razveljavitvi Direktive 93/12/EGS****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti člena 95 in člena 175(1) Pogodbe v povezavi s členoma 1(5) in 2 te direktive,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ⁽³⁾ iz zdravstvenih in okoljskih razlogov določa minimalne specifikacije za motorni bencin in dizelsko gorivo za uporabo v cestnem prometu ter v necestni mobilni mehanizaciji.

(2) Eden od ciljev, navedenih v šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti, ustanovljenim s Sklepom št. 1600/2002/ES ⁽⁴⁾ z dne 22. julija 2002, je doseči raven kakovosti zraka, ki nima večjih negativnih vplivov na zdravje ljudi in okolje ter ju ne ogroža. Komisija je v izjavi k Direktivi 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo ⁽⁵⁾ priznala potrebo po zmanjšanju emisij škodljivih onesnaževal zraka, če želimo doseči velik napredek pri izpolnjevanju ciljev, določenih v šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti, ter predvidela zlasti nove zakonodajne predloge, ki bi dodatno zmanjšali dovoljene nacionalne emisije glavnih onesnaževalcev v državah članicah, zmanjšali emisije, povezane z oskrbo vozil na bencinski pogon na bencinskih servisih, ter obravnavali vsebnost žvepla v gorivih, tudi v gorivih za plovila.

(3) Skupnost se je v okviru Kjotskega protokola zavezala ciljem emisij toplogrednih plinov za obdobje 2008–2012. Skupnost se je tudi zavezala, da bo emisije toplogrednih plinov do leta 2020 v okviru globalnega sporazuma zmanjšala za 30 %, enostransko pa za 20 %. K tem ciljem morajo prispevati vsi sektorji.

(4) En vidik emisij toplogrednih plinov iz prometa Skupnost rešuje s svojo politiko o CO₂ in avtomobilih. Uporaba goriva za prevoz znatno prispeva k skupnim emisijam toplogrednih plinov Skupnosti. Spremljanje in zmanjševanje življenjskega cikla emitiranih toplogrednih plinov goriva lahko prispeva k izpolnjevanju ciljev Skupnosti za zmanjšanje toplogrednih plinov z dekarbonizacijo goriv za prevoz.

(5) Skupnost je sprejela predpise, ki omejujejo emisije onesnaževal iz lahkih in težkih cestnih vozil. Specifikacija goriva je eden od dejavnikov, ki vplivajo na način, na katerega je možno uresničiti omejitve emisij.

(6) Primerno je pojasniti, v katerih državah članicah bi bilo treba dovoliti odstopanje od največjega poletnega parnega tlaka motornega bencina, pri čemer je treba zagotoviti, da bo to odstopanje omejeno na države članice z nizkimi poletnimi temperaturami zraka. To so načeloma države članice, v katerih je povprečna temperatura na večini ozemlja vsaj v dveh od treh mesecev junij, julij in avgust nižja od 12 °C.

(7) Direktiva 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalom iz motorjev z notranjim zgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v ne-cestno mobilno mehanizacijo ⁽⁶⁾, določa omejitve emisij za motorje, ki se uporabljajo za ne-cestno mobilno mehanizacijo. Potrebno je gorivo za obratovanje te mehanizacije, ki zagotavlja pravilno delovanje njenih motorjev.

(8) Izgorevanje goriva za cestni promet je odgovorno za približno 20 % emisij toplogrednih plinov Skupnosti. Eden od pristopov za zmanjšanje teh emisij je s skrajšanjem življenjskega cikla emitiranih toplogrednih plinov teh goriv.

⁽¹⁾ UL C 44, 16.2.2008, str. 53.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 6. aprila 2009.

⁽³⁾ UL L 350, 28.12.1998, str. 58.

⁽⁴⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 152, 11.6.2008, str. 43.

⁽⁶⁾ UL L 59, 27.2.1998, str. 1.

To je možno na številne načine. Ob upoštevanju želje Skupnosti po dodatnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov in pomembnosti vloge emisij iz cestnega prometa je primerno vzpostaviti mehanizem, ki bi od dobaviteljev goriva zahteval, da poročajo o življenjskem ciklu emitiranih toplogrednih plinov goriva, ki ga dobavljajo, in da emisije od leta 2011 naprej zmanjšujejo. Metodologija izračuna emisij pogonskih biogoriv na toplogredne pline mora biti enaka kot tista, ki je bila določena za izračun vpliva toplogrednih plinov za namen Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov ⁽¹⁾.

- (9) Dobavitelji bi morali do 31. decembra 2020 emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu na enoto energije iz dobavljenega goriva ali energije zmanjšati do 10 %. To zmanjšanje mora do 31. decembra 2020 znašati najmanj 6 % v primerjavi s povprečno ravno EU emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu na enoto energije iz fosilnih goriv v letu 2010, doseženo z uporabo biogoriv, alternativnih goriv in zmanjšanjem sežiga odpadnih plinov in izpuha pri proizvodnih obratih. Na podlagi pregleda je treba emisije zmanjšati še za 2 % z uporabo okolju prijazne tehnologije za zajemanje in shranjevanje ogljika ter električnih vozil in za dodatna 2 % z nakupom dobropisov iz mehanizma čistega razvoja iz Kjotskega protokola. Dodatno 2 % zmanjšanje ne sme biti zavezujoče za dobavitelje goriv iz držav članic z začetkom veljavnosti te direktive. Pri pregledu je treba upoštevati, da je to dodatno zmanjšanje nezavezujoče.

- (10) Proizvodnja biogoriv mora biti trajnostna. Biogoriva, uporabljena za izpolnjevanje ciljev zmanjševanja toplogrednih plinov iz te direktive, morajo zato izpolnjevati trajnostna merila. Da bi zagotovili skladen pristop energetske in okoljske politike, da podjetja ne bi imela dodatnih stroškov ter da bi preprečili neskladnost z okoljem, ki bi nastala zaradi neusklajenega pristopa, je bistveno, da se uskladijo trajnostna merila glede uporabe biogoriv iz te direktive na eni strani in Direktive 2009/28/ES na drugi strani. Zato bi bilo treba pri tem preprečiti dvojno poročanje. Poleg tega morajo Komisija in pristojni nacionalni organi svoje dejavnosti uskladiti znotraj odbora, ki bi bil posebej pristojen za vprašanja, povezana s trajnostjo.

- (11) Vse večje povpraševanje po pogonskih biogorivih in drugih tekočih biogorivih na svetovni ravni ter spodbude, predvidene v tej direktivi za biogoriva, ne smejo povzročiti uničevanja biološko raznovrstnih zemljišč. Take neobnovljive vire, katerih pomen za celotno človeštvo je priznan v različnih mednarodnih instrumentih, je treba ohraniti. Za potrošnike v Skupnosti bi bilo poleg tega z moralnega vidika nesprejemljivo, da bi lahko njihova večja uporaba biogoriv povzročila uničevanje biološko raznovrstnih zemljišč. Zato je treba določiti trajnostna merila, ki bodo zagotovila, da bodo biogoriva upravičena do podpore le, če se lahko zjamči, da ne izvirajo iz biološko raznovrstnih območij oziroma, kadar v primeru naravovarstvenih območij ali zavarovanih območij za ohranjanje redkih, ranljivih ali ogroženih ekosistemov ali vrst, ustrezni pristojni organ predloži pravne dokaze, da pridobivanje surovin nima negativnega učinka na navedene cilje. Na podlagi trajnostnih meril bi se moral gozd šteti za biološko raznovrsten, če je prvotni gozd v skladu z opredelitvijo, ki jo uporablja Organizacija za prehrano in kmetijstvo Združenih narodov (FAO) v svoji globalni oceni gozdnih virov, ki jo uporabljajo na splošno države za poročanje o obsegu prvotnega gozda, ali če je zemljišče zaščiteno z nacionalno naravovarstveno zakonodajo. Vključena so tudi območja, na katerih se nabirajo nelesni gozdni proizvodi, če je človeški vpliv majhen. Druge vrste gozdov, kot jih opredeljuje FAO, na primer spremenjeni naravni gozdovi, polnaravni gozdovi in gozdni nasadi, se ne bi smeli šteti za prvotne gozdove. Glede na to, da so nekatera travinja izjemno biološko raznovrstna tako v zmernem kot v tropskem podnebjju, vključno s savanami, stepami, grmišči in prerijami z visoko biotsko raznovrstnostjo, biogoriva, proizvedena iz surovin, pridobljenih na teh zemljiščih, ne bi smela biti upravičena do spodbud, predvidenih v tej direktivi. Komisija bi morala določiti ustrezna merila in/ali geografski obseg za opredelitev teh travinj z izjemno biološko raznovrstnostjo v skladu z najboljšim razpoložljivim znanstvenim mnenjem in ustreznimi mednarodnimi standardi.

- (12) Pri izračunavanju vpliva spremembe uporabe območij na toplogredne pline morajo gospodarski subjekti imeti možnost uporabiti dejanske vrednosti za zaloge ogljika, povezane z referenčno namembnostjo zemljišča in uporabo zemlje po spremembi namembnosti. Prav tako morajo imeti možnost uporabiti standardne vrednosti. Delo medvladnega foruma o podnebnih spremembah je primerna podlaga za takšne standarde vrednosti. To delo pa trenutno ni primerno izraženo v obliki, ki bi bila nemudoma uporabna za gospodarske subjekte. Komisija bi morala zato pripraviti smernice o tem delu, ki bi bile osnova za izračunavanje sprememb zalog ogljika za namene te direktive, vključno kar se tiče gozdnih območij, katerih krošnje pokrivajo med 10 % in 30 % površine, savan, grmišč in prerij.

⁽¹⁾ Glej stran 16 tega Uradnega lista.

- (13) Primerno je, da Komisija pripravi metodologijo za izvedbo presoje vpliva, ki ga ima izsuševanje šotišč na emisije toplogrednih plinov.
- (14) Tla se ne bi smela spreminjati za proizvodnjo biogoriv, če njihovih izgub zalog ogljika po spremembi rabe ne bi bilo mogoče v sprejemljivem roku, ob upoštevanju nujnosti reševanja vprašanja podnebnih sprememb, uravnotežiti s prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi proizvodnje biogoriv. To bi gospodarskim subjektom prihranilo nepotrebne obremenjujoče raziskave in spremembo namembnosti zemljišč z velikimi zalogami ogljika, za katere bi se nato izkazalo, da niso primerna za proizvodnjo surovin za biogoriva. Na podlagi evidenc svetovnih zalog ogljika lahko zaključimo, da je treba v to kategorijo vključiti mokrišča in nepretrgana gozdnata območja, katerih krošnje pokrivajo več kot 30 % površine. Gozdnata območja s krošnjami, ki pokrivajo med 10 % in 30 %, morajo biti prav tako vključena, razen če se zagotovijo dokazi, da je njihova zaloga ogljika zadosti nizka, da se upraviči sprememba njihove namembnosti v skladu s pravili iz te direktive. Pri navajanju mokrišč bi bilo treba upoštevati opredelitev iz Konvencije o mokriščih, ki so mednarodnega pomena, zlasti kot habitati vodnih ptic, sklenjene 2. februarja 1971 v Ramsarju.
- (15) Namen spodbud, predvidenih v tej direktivi, je večja proizvodnja pogonskih biogoriv po vsem svetu. Kadar so pogonska biogoriva izdelana iz surovin, ki so bile pridobljene v Skupnosti, morajo biti prav tako v skladu z okoljskimi zahtevami Skupnosti, povezanimi s kmetijstvom, vključno z zahtevami za zaščito kakovosti podtalnice in površinske vode, ter s socialnimi zahtevami. Vendar pa obstaja tveganje, da nekatere tretje države pri proizvodnji pogonskih biogoriv ne bodo spoštovale minimalnih okoljskih in socialnih zahtev. Zato je primerno spodbujati razvoj večstranskih in dvostranskih sporazumov ter prostovoljnih mednarodnih ali nacionalnih programov, v katerih so upoštevani bistveni okoljski in socialni vidiki, za spodbujanje trajnostne proizvodnje pogonskih biogoriv po vsem svetu. Če teh sporazumov oziroma programov ne bo, bi morale države članice od gospodarskih subjektov zahtevati, da poročajo o teh vprašanjih.
- (16) Trajnostna merila bodo učinkovita samo, če bodo povzročila spremembe v vedenju tržnih udeležencev. Do teh sprememb bo zgolj prišlo, če bodo biogoriva, ki izpolnjujejo merila, deležna cenovne premije v primerjavi s tistimi, ki teh meril ne izpolnjujejo. V skladu z metodo masne bilance za preverjanje izpolnjevanja meril obstaja fizična povezava med proizvodnjo biogoriv, ki izpolnjujejo trajnostna merila, ter porabo biogoriv v Skupnosti, kar omogoča ustrezno ravnovesje med ponudbo in povpraševanjem ter zagotavlja cenovno premijo, ki je višja kot v sistemih, pri katerih take povezave ni. Da se lahko biogoriva, ki izpolnjujejo trajnostna merila, prodajajo po višji ceni, je treba za preverjanje izpolnjevanja meril uporabiti metodo masne bilance. To bi omogočilo ohranjanje integritete sistema in sočasno preprečevanje nerazumnih obremenitev industrije. Vendar bi bilo treba preučiti tudi druge metode preverjanja.
- (17) Po potrebi bi morala Komisija natančno upoštevati oceno ekosistemov tisočletja, ki vsebuje uporabne podatke za ohranitev vsaj tistih območij, ki zagotavljajo osnovne ekosistemske storitve v izrednih razmerah, kot sta zaščita porečij in obvladovanje erozije.
- (18) Pri izračunu emisij toplogrednih plinov, ki nastajajo pri proizvodnji in uporabi goriv, je treba upoštevati soproizvode. Substitucijska metoda je primerna za analize politike, ne pa tudi za regulativne namene v zvezi s posameznimi gospodarskimi izvajalci dejavnosti in posameznimi pošiljkami goriv, namenjenih uporabi v prometu. V teh primerih je najprimerneje uporabiti metodo porazdelitve energije, ker je enostavna za uporabo, časovno predvidljiva, na najmanjšo mero zmanjšuje neproduktivne spodbude in daje rezultate, ki so na splošno primerljivi s tistimi, ki jih daje substitucijska metoda. Za namene analize politike bi morala Komisija v svojih poročilih prav tako navesti rezultate na podlagi substitucijske metode.
- (19) Da bi preprečili nesorazmerne upravne obremenitve, je treba določiti seznam privzetih vrednosti za običajne proizvodne verige biogoriv, ki bi ga bilo treba posodobiti in razširiti, ko bodo na voljo novi zanesljivi podatki. Gospodarski izvajalci morajo biti vedno upravičeni do prihrankov toplogrednih plinov za biogoriva, določenih s tem seznamom. Kadar je privzeta vrednost za prihranke toplogrednih plinov iz proizvodnih procesov pod zahtevano minimalno ravni prihrankov toplogrednih plinov, je treba od proizvajalcev, ki želijo dokazati, da izpolnjujejo minimalno raven, zahtevati, da dokažejo, da so dejanske emisije, ki nastajajo pri njihovih proizvodnih procesih, nižje od tistih, predpostavljenih v izračunu privzetih vrednosti.
- (20) Ustrezno je, da se podatki, uporabljeni pri izračunu teh privzetih vrednosti, pridobijo iz neodvisnih in znanstvenih strokovnih virov in se ustrezno posodablajo, ko ti viri napredujejo pri svojem delu. Komisija mora te vire spodbujati, da pri posodabljanju upoštevajo emisije iz pridelave, učinki regionalnih in podnebnih pogojev, učinki pridelave z uporabo trajnostnih kmetijskih metod in metod ekološkega kmetovanja ter znanstveni prispevek proizvajalcev v Skupnosti in tretjih državah ter civilne družbe.

- (21) Da se ne spodbuja pridelava surovin za biogoriva na krajih, kjer bi to privedlo do visokih emisij toplogrednih plinov, je treba uporabo privzetih vrednosti za pridelavo omejiti na regije, kjer se lahko tak učinek z zanesljivostjo izključi. Vendar bi bilo ustrezno, da bi države članice določile nacionalno ali regionalno povprečje emisij med pridelavo, tudi zaradi uporabe gnojil, s čimer bi se izognili nesorazmerni upravni obremenitvi.
- (22) Po svetu raste povpraševanje po kmetijskih surovinah. Delni odgovor na to rastoče povpraševanje bo povečanje površine kmetijskih zemljišč. Eden od načinov povečanja površine zemljišč za pridelavo je sanacija močno degradiranih ali onesnaženih zemljišč, ki jih zaradi tega v njihovem sedanjem stanju ni mogoče izkoristiti v kmetijske namene. Spodbujanje biogoriv bo še povečalo povpraševanje po kmetijskih surovinah, zato bi bilo treba v okviru trajnostne sheme spodbujati uporabo saniranih degradiranih zemljišč. Četudi so biogoriva sama proizvedena z uporabo surovin iz zemljišč, ki so že orna zemljišča, bi neto povišanje povpraševanja po pridelkih, do katerega bi prišlo zaradi spodbujanja biogoriv, povzročilo neto povečanje obdelovalnega območja. To bi lahko vplivalo na zemljišča z velikimi zalogami ogljika, zaradi česar bi prišlo do škodljive izgube zalog ogljika. Za zmanjšanje tega tveganja je ustrezno uvesti spremljevalne ukrepe za spodbujanje višje stopnje povečevanja produktivnosti na obstoječih obdelovalnih zemljiščih in uporabe degradiranih zemljišč ter sprejeti trajnostne zahteve, primerljive tistim iz te direktive za porabo biogoriv v Skupnosti, tudi za druge panoge, ki uporabljajo biogoriva. Komisija naj bi razvila konkretno metodologijo za minimizacijo emisij toplogrednih plinov, ki jih povzročajo spremembe rabe zemljišča. V zvezi s tem bi Komisija na podlagi najboljših znanstvenih dokazov analizirala predvsem vključitev faktorja za posredne spremembe rabe zemljišča v izračun emisij toplogrednih plinov in potrebo po podpiranju trajnostnih biogoriv, ki zmanjšujejo vpliv spremembe rabe zemljišča in izboljšujejo trajnost biogoriv z vidika posredno spremenjene rabe zemljišč. Pri razvijanju te metodologije bi morala Komisija med drugim upoštevati potencialne vplive posredno spremenjene rabe zemljišča za biogoriva, ki se proizvajajo iz neživilske celuloze in lesne celuloze.
- (23) Ker ukrepi, predvideni v členih od 7b do 7e Direktive 98/70/ES, spodbujajo delovanje notranjega trga z usklajitvijo trajnostnih meril, ki jih morajo za namene obračunavanja doseganja ciljev v skladu z navedeno direktivo izpolnjevati biogoriva in s tem v skladu s členom 7b(8) navedene direktive pospeševati trgovino med državami članicami z biogorivi, ki te pogoje izpolnjujejo, ti ukrepi temeljijo na členu 95 Pogodbe.
- (24) Stalni tehnični napredek na področju tehnologije motornih vozil in goriva, povezan s stalno željo po zagotovitvi optimalne stopnje varovanja zdravja in okolja, zahteva redni pregled specifikacij goriva na podlagi nadaljnjih študij in analiz vpliva učinka dodatkov in sestavin biogoriva na emisije onesnaževal. Zato je treba redno poročati o možnosti za lažje doseganje dekarbonizacije goriv za prevoz.
- (25) Uporaba detergentov lahko pripomore k ohranjanju čistih motorjev, s čimer se zmanjšajo emisije onesnaževal. Zaenkrat ni uveljavljenega zadovoljivega načina preverjanja detergentovskih lastnosti vzorcev goriva. Zato so dobavitelji goriva in vozil odgovorni za obveščanje strank o prednostih detergentov in njihove uporabe. Kljub temu mora Komisija preveriti, ali prihodnji razvoj omogoča bolj učinkovit pristop k optimizaciji uporabe in koristi od detergentov.
- (26) Določbe v zvezi z mešanjem etanola v motorni bencin je treba pregledati na podlagi izkušenj z uporabo Direktive 98/70/ES. Pregled bi moral zlasti vključevati določbe glede mejnih vrednosti za parni tlak in možne alternative, da se zagotovi, da mešanice etanola ne presegajo sprejemljivih mejnih vrednosti za parni tlak.
- (27) Mešanje etanola v motorni bencin povečuje parni tlak nastalega goriva. Hkrati pa je treba parni tlak za mešanice motornega bencina nadzirati, da se omejijo emisije onesnaževal zraka.
- (28) Posledica mešanja etanola v motorni bencin je nelinearna sprememba parnega tlaka nastale mešanice goriv. Zagotoviti bi bilo treba možnost odstopanja od največjega poletnega parnega tlaka za takšne mešanice po ustrezni oceni Komisije. Možnost odstopanja bi morala biti pogojena s skladnostjo z zakonodajo Skupnosti o kakovosti zraka in onesnaževanju zraka. To odstopanje mora ustrezati dejanskemu povečanju parnega tlaka, ki je posledica dodajanja danega odstotka etanola motornemu bencinu.
- (29) Da bi spodbudili uporabo goriv z nizkim deležem ogljika ter hkrati upoštevali cilje onesnaževanja zraka, bi morale rafinerije motornega bencina, če je le mogoče, dati na voljo zahtevane količine motornega bencina z nizkim parnim tlakom. Ker temu trenutno ni tako, se je mejna vrednost za parni tlak za mešanice etanola pod določenimi pogoji povečala, da bi omogočili razvoj trga biogoriv.

- (30) Nekatera starejša vozila niso pripravljena na uporabo bencina z visoko vsebnostjo biogoriva. Ta vozila lahko potujejo iz ene države članice v drugo. Zato je treba v prehodnem obdobju zagotoviti neprekinjeno dobavo bencina, primerne za starejša vozila. Države članice morajo po posvetovanju z zainteresiranimi stranmi zagotoviti ustrezno geografsko pokritost, ki bo ustrezala povpraševanju po tem bencinu. Označevanje bencina, na primer kot E5 ali E10, mora biti v skladu z ustreznim standardom, ki ga določi Evropski odbor za standardizacijo (CEN).
- (31) Treba bi bilo prilagoditi Prilogo IV k Direktivi 98/70/ES, da bi bilo omogočeno dajanje na trg dizelskih goriv z višjo vsebnostjo biogoriva („B7“), kot je bilo predvideno v standardu EN 590:2004 („B5“). Ta standard bi bilo treba ustrezno posodobiti, pa tudi določiti meje za tehnične parametre, ki niso v tej prilogi, kot so oksidacijska stabilnost, plamenišče, ostanki ogljika, vsebnost pepela, vsebnost vode, skupna nečistoča, korozija bakra, mazavost, kinematska viskoznost, motnišče, filtrirnost pri nizkih temperaturah, vsebnost fosforja, kislinsko število, peroksidi, sprememba kislinskega števila, zamašitev šob za vbrižgavanje in dodatki za stabilnost.
- (32) Da bo omogočeno uspešno trženje biogoriv, se poziva Evropski odbor za standardizacijo, naj še naprej urno oblikuje standard, ki bo omogočil mešanje višjih ravni sestavin biogoriv v dizelsko gorivo, in predvsem oblikuje standard za „B10“.
- (33) Zaradi tehničnih razlogov je treba omejiti vsebnost metilnega estra maščobnih kislin (FAME) v dizelskem gorivu. Vendar ta meja ni potrebna za druge sestavine biogoriva, kot so čisti ogljikovi vodiki, podobni dizelskemu gorivu, ki so pridelani iz biomase z uporabo procesa Fischer Tropsch ali iz rastlinskega olja, obdelanega z vodikom.
- (34) Države članice in Komisija morajo sprejeti ustrezne ukrepe, da bi olajšale dajanje na trg plinskega olja, ki vsebuje 10 ppm žvepla, pred 1. januarjem 2011.
- (35) Po nekaterih trditvah uporaba posebnih kovinskih dodatkov, predvsem trikarbonil metil ciklopentadienil mangana (MMT), povečuje nevarnost škodljivih posledic za zdravje ljudi in škoduje motorjem vozil ter opremi za nadzor emisij. Številni proizvajalci vozil svetujejo, naj se ne uporabljajo goriva, ki vsebujejo kovinske dodatke, uporaba teh goriv pa bi lahko razveljavila garancije vozila. Zato je ustrezno, da se po posvetovanju z vsemi ustreznimi zainteresiranimi stranmi nenehno pregledujejo učinki uporabe kovinskih dodatkov MMT v gorivu. Do naslednjega pregleda je treba sprejeti ukrepe za omejitev resnosti škode, ki bi bila povzročena. Zato bi bilo treba na podlagi znanstvenih spoznanj, ki so na voljo, določiti najvišjo mejo za uporabo kovinskih dodatkov MMT v gorivih. Ta omejitev se lahko zviša le, če se lahko dokaže, da uporaba višjih odmerkov nima škodljivih učinkov. Da potrošniki ne bi nezavedno razveljavili garancije svojega vozila, je prav tako treba zahtevati označevanje vseh goriv, ki vsebujejo kovinske dodatke.
- (36) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ se države članice spodbuja, naj za lastne potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo svoje preglednice, ki bodo, kolikor je to mogoče, prikazale stopnjo ujemanja te direktive z ukrepi za prenos, ter naj te preglednice objavijo.
- (37) Ukrepi, potrebni za izvajanje Direktive 98/70/ES, se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾.
- (38) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejetje izvedbenih ukrepov v zvezi z mehanizmom za spremljanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov, za prilagoditev metodoloških načel in vrednosti, potrebnih za presojo, ali so izpolnjena merila trajnosti v zvezi z biogorivi, za določitev meril in geografskega obsega za biotsko visoko raznovrstne travinje, za revizijo omejitve vsebnosti MMT v gorivu ter prilagajanje tehničnemu in znanstvenemu napredku metodologije za računanje emisij toplogrednih plinov, dovoljene analitične metode v zvezi s specifikacijami za goriva in odstopanje parnega tlaka, dovoljenega za motorni bencin, ki vsebuje bioetanol. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spremembi ne bistvenih elementov te direktive s prilagoditvijo metodoloških načel in vrednosti, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (39) Direktiva 98/70/ES določa številne specifikacije goriv, od katerih so nekatere postale nepotrebne. Podrobno navaja tudi številne izjeme, ki so potekle. Zaradi jasnosti je torej treba te določbe črtati.
- (40) Direktiva Sveta 1999/32/ES z dne 26. aprila 1999 o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva v zvezi z mešanjem etanola v motorni bencin ⁽³⁾ določa nekatere vidike uporabe goriva za plovbo po celinskih plovnih poteh. Pojasniti je treba razmejitve med navedeno direktivo in Direktivo 98/70/ES. Obe direktivi opredeljujeta mejne vrednosti največje vsebnosti žvepla plinskega olja, ki ga uporabljajo plovila za plovbo po celinskih plovnih poteh. Zato je zaradi jasnosti in pravne varnosti primerno prilagoditi navedeni direktivi, tako da bo le en pravni akt določal to mejno vrednost.

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽³⁾ UL L 121, 11.5.1999, str. 13.

- (41) Za plovila, ki plujejo po celinskih plovnih poteh, obstajajo nove, čistejše tehnologije motorjev. Zanje se lahko uporablja samo gorivo, ki vsebuje zelo malo žvepla. Vsebnost žvepla v gorivu za to vrsto plovil je treba čim prej zmanjšati.
- (42) Zato je treba Direktivo 98/70/ES in Direktivo 99/32/ES ustrezno spremeniti.
- (43) S časom je bila Direktiva Sveta 93/12/EGS z dne 23. marca 1993 o vsebnosti žvepla v nekaterih tekočih gorivih ⁽¹⁾ obširno spremenjena ter posledično ne vsebuje več bistvenih elementov. Zato jo je treba razveljaviti.
- (44) Ker države članice ne morejo v celoti doseči ciljev o zagotovitvi enotnega trga za gorivo za cestni promet in necestno mobilno mehanizacijo ter o zagotovitvi upoštevanja najnižjih ravni varstva okolja pri uporabi teh goriv in ker jih je lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tega, kar je potrebno za doseg navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 98/70/ES

Direktiva 98/70/ES se spremeni:

1. Člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Področje uporabe

Ta direktiva določa glede cestnih vozil in necestne mobilne mehanizacije (vključno s plovili za celinske plovne poti, ko niso na morju), kmetijskih in gozdarskih traktorjev ter plovil za rekreacijo, ko niso na morju:

- (a) z vidika zdravja in okolja tehnične specifikacije za gorivo za motorje na prisilni vžig in motorje na kompresijski vžig, pri čemer so upoštevane tehnične zahteve teh motorjev; in
- (b) cilj za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriv.“

2. Člen 2 se spremeni:

- (a) v prvem odstavku:

- (i) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. ‚plinsko olje, namenjeno za necestno mobilno mehanizacijo (vključno s plovili za celinske plovne poti), kmetijske in gozdarske traktorje ter plovila za rekreacijo‘ je katero koli naftno tekoče gorivo pod oznakami KN 2710 19 41 in 2710 19 45 (*), namenjeno uporabi v motorjih na kompresijski vžig iz direktiv 94/25/ES (**), 97/68/ES (***) in 2000/25/ES (****) Evropskega parlamenta in Sveta;

(*) Številčenje navedenih oznak KN, kakor je opredeljeno v skupni carinski tarifi, (UL L 256, 7.6.1987, str. 1).

(**) UL L 164, 30.6.1994, str. 15.

(***) UL L 59, 27.2.1998, str. 1.

(****) UL L 173, 12.7.2000, str. 1.“;

- (ii) dodajo se naslednje točke:

„5. ‚države članice z nizkimi poletnimi temperaturami zraka‘ pomenijo Dansko, Estonijo, Finsko, Irsko, Latvijo, Litvo, Švedsko in Združeno kraljestvo;

6. ‚emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva‘ pomenijo vse neto emisije CO₂, CH₄ in N₂O, za katere se lahko določi, da izvirajo iz goriva (tudi vseh primesi) ali dobavljene energije. To zajema vse ustrezne faze ekstrakcije ali pridelave, tudi spremembo rabe tal, prevoz in distribucijo, predelavo in zgorevanje, ne glede na kraj nastanka emisij;

7. ‚emisije toplogrednih plinov na enoto energije‘ pomenijo skupno maso emisij toplogrednih plinov, povezanih z gorivom ali dobavljeno energijo, ekvivalentno CO₂, deljeno s skupno vsebnostjo energije goriva ali dobavljene energije (za gorivo, izraženo kot njegova nizka kurilna vrednost);

8. ‚dobavitelj‘ pomeni subjekt, odgovoren za prenos goriva čez kraj, kjer je treba plačati trošarine; če ni treba plačati trošarine, kateri koli drugi subjekt, ki ga določi država članica;

9. ‚biogoriva‘ ima isti pomen kot v Direktivi 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (*).

(*) UL 140, 5.6.2009, str. 16.“;

(1) UL L 74, 27.3.1993, str. 81.

(b) drugi odstavek se črta.

3. Člen 3 se spremeni:

(a) Odstavki 2 do 6 se nadomestijo z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da je mogoče motorni bencin dati na trg na njihovem ozemlju samo, če ustrezajo okoljskim specifikacijam, določenim v Prilogi I.

Vendar lahko države članice za najbolj oddaljene regije sprejmejo posebne določbe za uvedbo motornega bencina z največjo vsebnostjo žvepla 10 mg/kg. Države članice, ki uporabijo to določbo, o tem ustrezno obvestijo Komisijo.

3. Države članice od dobaviteljev zahtevajo, da zagotovijo dajanje na trg motornega bencina z največjo vsebnostjo kisika 2,7 % in največjo vsebnostjo etanola 5 % do 2013, in lahko zahtevajo, da se tovrstno gorivo da na trg za dlje, če menijo, da je to potrebno. Zagotoviti morajo, da potrošniki prejmejo ustrezne informacije o vsebnosti biogoriva v motornem bencinu in zlasti o ustrezni uporabi različnih mešanic motornega bencina.

4. Države članice z nizkimi poletnimi temperaturami zraka lahko v skladu z odstavkom 5 v poletnih mesecih dovolijo, da se na trg da motorni bencin z najvišjim parnim tlakom 70 kPa.

Države članice, v katerih se ne uporablja odstopanje iz prvega pododstavka, lahko v skladu z odstavkom 5 dovolijo, da se v poletnih mesecih da na trg motorni bencin z vsebnostjo etanola, katerega parni tlak ne presega 60 kPa in poleg tega dovoljenega odstopanja v parnem tlaku, podanega v Prilogi III, pod pogojem, da je uporabljen etanol biogorivo.

5. Če želijo države članice uporabiti katero od možnosti odstopanja iz odstavka 4, morajo o tem obvestiti Komisijo in posredovati vse ustrezne informacije. Komisija oceni zaželenost in trajanje odstopanja, pri čemer upošteva:

- (a) izogibanje socialno-ekonomskim težavam zaradi višjega parnega tlaka, vključno s potrebo po časovno omejenih tehničnih prilagoditvah, in
- (b) posledice višjega parnega tlaka za okolje in zdravje, zlasti vpliv na skladnost z zakonodajo Skupnosti o kakovosti zraka, tako v zadevnih državah članicah kot v drugih državah članicah.

Če ocena Komisije pokaže, da bi zaradi odstopanja prišlo do neskladnosti z zakonodajo Skupnosti o kakovosti zraka in onesnaževanju zraka, vključno z ustreznimi

mejnimi vrednostmi in zgornjo mejo emisij, se prošnja zavrne. Komisija upošteva tudi ustrezne ciljne vrednosti.

Če Komisija šest mesecev po prejemu ustreznih informacij ne poda ugovora, lahko zadevne države članice uporabijo zahtevano odstopanje.

6. Ne glede na odstavek 1 lahko države članice še naprej dovolijo trženje majhnih količin osvinčenega motornega bencina z vsebnostjo svinca največ 0,15 g/l do največ 0,03 % skupnega obsega prodaje za uporabo v starih vozilih posebnega značaja ter s prodajo prek posebnih interesnih skupin.“

(b) Odstavek 7 se črta.

4. Člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Dizelsko gorivo

1. Države članice zagotovijo, da se da na trg na njihovem ozemlju le dizelsko gorivo, ki izpolnjuje specifikacije, določene v Prilogi II.

Države članice lahko dovolijo, da se na trg da dizelsko gorivo z vsebnostjo maščobnih kislin metil estrov (FAME) nad 7 %.

Države članice zagotovijo, da potrošniki prejmejo ustrezne informacije o vsebnosti biogoriva v dizelskem gorivu, zlasti FAME.

2. Države članice zagotovijo, da se sme najpozneje od 1. januarja 2008 plinsko olje za necestno mobilno mehanizacijo (vključno s plovili za celinske plovne poti), kmetijske in gozdarske traktorje ter plovila za rekreacijo na njihovem ozemlju dati na trg samo, če vsebnost žvepla v tem plinskem olju ne presega 1 000 mg/kg. Od 1. januarja 2011 naj bo največja dovoljena vsebnost žvepla v tem plinskem olju 10 mg/kg. Države članice zagotovijo, da je uporaba tekočih goriv razen tega plinskega olja dovoljena v plovilih za celinske plovne poti in plovilih za rekreacijo samo, če vsebnost žvepla v teh tekočih gorivih ne presega največje dovoljene vsebnosti za plinsko olje.

Da bi se prilagodile manjši kontaminaciji v dobavni verigi, lahko države članice od 1. januarja 2011 dovolijo, da plinsko olje, namenjeno za pogon necestne mobilne mehanizacije (vključno s plovili za celinske plovne poti), kmetijskih in gozdarskih traktorjev ter plovil za rekreacijo, na točki prodaje končnim uporabnikom vsebuje do 20 mg/kg žvepla. Države članice lahko dovolijo tudi, da se do 31. decembra 2011 še naprej daje na trg plinsko olje z vsebnostjo žvepla do 1 000 mg/kg za uporabo v železniških vozilih ter kmetijskih in gozdarskih traktorjih, če lahko zagotovijo, da to ne bo vplivalo na ustrezno delovanje sistemov za nadzor emisij.

3. Države članice lahko za najbolj oddaljene regije sprejmejo posebne določbe za uvedbo dizelskega goriva in plinskega olja z največjo vsebnostjo žvepla 10 mg/kg. Države članice, ki uporabijo to določbo, o tem ustrezno obvestijo Komisijo.

4. Za države članice z zelo hladnimi zimskimi razmerami se najvišja točka destilacije 65 % pri 250 °C za dizelska goriva in plinska olja lahko nadomesti z najvišjo točko destilacije 10 vol. % pri 180 °C.“

5. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 7a

Zmanjševanje emisij toplogrednih plinov

1. Države članice določijo dobavitelja ali dobavitelje, pristojne za spremljanje emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva na enoto energije iz dobavljenega goriva in energije ter poročanje o njih. V primeru ponudnikov električne energije za uporabo v cestnih vozilih države članice zagotovijo, da lahko ti ponudniki po izbiri prispevajo k obveznosti za zmanjšanje iz odstavka 2, če lahko dokažejo, da lahko ustrezno merijo in spremljajo električno energijo, dobavljeno za uporabo v vozilih.

Od 1. januarja 2011 dobavitelji letno poročajo organu, določenemu s strani države članice, o emisijski intenzivnosti in količini emitiranih toplogrednih plinov goriv in energije, dobavljenih v posamezni državi članici, pri čemer navedejo vsaj:

- (a) celotno količino vsake vrste dobavljenega goriva z navedbo o kraju nakupa in izvoru; in
- (b) emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva na enoto energije.

Države članice zagotovijo, da se poročila preverjajo.

Komisija po potrebi pripravi smernice za izvajanje tega odstavka.

2. Države članice od dobaviteljev zahtevajo, da kolikor mogoče postopoma zmanjšajo emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva na enoto energije iz goriva in energije, dobavljeno do 31. decembra 2020, za do 10 % glede na izhodiščni standard za goriva iz odstavka 5(b). To zmanjšanje zajema:

- (a) 6 % do 31. decembra 2020. Države članice lahko v okviru tega zmanjšanja od dobaviteljev zahtevajo, da izpolnijo naslednje vmesne cilje: 2 % do 31. decembra 2014 in 4 % do 31. decembra 2017;

- (b) okvirni cilj dodatnih 2 % do 31. decembra 2020 ob upoštevanju člena 9(1)(h), ki bo dosežen z eno ali obeh od naslednjih metod:

- (i) dobavo energije za transport, namenjene uporabi v katerem koli tipu cestnega vozila ali necestne mobilne mehanizacije (vključno s plovili za celinske plovne poti), kmetijskega ali gozdarskega traktorja ali plovila za rekreacijo;

- (ii) uporabo katere koli tehnologije (vključno z zajemanjem in shranjevanjem ogljika), ki lahko zmanjša emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu na enoto energije iz dobavljenega goriva ali energije;

- (c) okvirni cilj dodatnih 2 % do 31. decembra 2020 ob upoštevanju člena 9(1)(i), ki se ga doseže z uporabo kreditov, pridobljenih v okviru mehanizma čistega razvoja iz Kjotskega protokola, in sicer pod pogoji, opredeljenimi v Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003, ki vzpostavljajo sistem za trgovanje s pravicami do emisij toplogrednih plinov v Skupnosti (*), za zmanjšanje v sektorju dobave goriva.

3. Enota poročanja o emisijah toplogrednih plinov v življenjskem ciklu biogoriva se izračuna v skladu s členom 7d. Emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu drugih goriv in energije se izračunajo z metodologijo, določeno v skladu z odstavkom 5 tega člena.

4. Države članice zagotovijo, da lahko skupina dobaviteljev skupaj izpolni obveznosti zmanjšanja v skladu z odstavkom 2. V tem primeru se za namene odstavka 2 obravnavajo kot en sam dobavitelj.

5. Ukrepi, potrebni za izvajanje tega člena, namenjeni spreminjanju nebitnih elementov te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4). Ti ukrepi vključujejo zlasti:

- (a) metodologijo za izračun emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriv, ki niso biogoriva, in energije;

- (b) metodologijo, ki bo za namene odstavka 2 pred 1. januarjem 2011 podala izhodiščni standard za goriva na podlagi emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu fosilnih goriv na enoto energije v 2010;

- (c) vsa potrebna pravila za uveljavitev odstavka 4;

- (d) metodologijo za izračun prispevka električnih cestnih vozil, ki mora biti v skladu s členom 3(4) Direktive 2009/28/ES.

(*) UL L 275, 25.10.2003, str. 32.“

6. Vstavijo se naslednji členi:

„Člen 7b

Trajnostna merila za biogoriva

1. Ne glede na to, ali so bile surovine pridelane na ozemlju Skupnosti ali zunaj nje, se energija iz biogoriv za namene, navedene pod členom 7a, upošteva samo, če izpolnjuje trajnostna merila, določena v odstavkih 2 do 6 tega člena.

Pogonska biogoriva, pridobljena iz odpadkov in ostankov, razen ostankov iz kmetijstva, akvakultur, ribištva in gozdarstva, se za namene iz člena 7a upoštevajo tudi, če izpolnjujejo le trajnostno merilo iz odstavka 2 tega člena.

2. Prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi rabe biogoriv, ki se upošteva za namene iz odstavka 1, je 35 %.

Od leta 2017 je prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi rabe pogonskih biogoriv, ki se upošteva za namene iz odstavka 1, 50 %. Od 1. januarja 2018 je ta prihranek 60 % za biogoriva, proizvedena v obratih z začetkom proizvodnje 1. januarja 2017 ali pozneje.

Prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe biogoriv se izračuna v skladu s členom 7d(1).

V primeru biogoriv, ki jih proizvedejo obrati, ki so obratovali 23. januarja 2008, se prvi pododstavek uporablja od 1. aprila 2013.

3. Biogoriva, ki se jih upošteva za namene iz odstavka 1, se ne proizvedejo iz surovin, pridobljenih na zemljišču velikega pomena za ohranjanje biološke raznovrstnosti, tj. zemljišču, ki je imelo januarja 2008 ali pozneje enega od naslednjih statusov, ne glede na to, ali ima zemljišče še vedno ta status:

(a) prvotni gozd in druga gozdna zemljišča, tj. gozd in druga gozdna zemljišča z avtohtonimi vrstami, kjer ni jasno opaznih znakov človeškega delovanja in večjih posegov v ekološke procese;

(b) območja, določena:

(i) z zakonom ali s strani ustreznega pristojnega organa kot naravovarstvena, ali

(ii) za zaščito redkih, prizadetih ali ogroženih ekosistemov ali vrst, priznanih z mednarodnimi sporazumi ali vključenih na sezname medvladnih organizacij ali Mednarodne zveze za ohranjanje narave, če so priznani v skladu s postopkom iz drugega pododstavka člena 7c(4);

razen, če so na voljo dokazi, da proizvodnja te surovine ni posegala v te naravovarstvene namene;

(c) travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo, ki so:

(i) naravne, tj. travinje, ki bi ostalo travinje brez človekovega posega in ki ohranja naravno sestavo vrst ter ekološke značilnosti in procese, ali

(ii) nenaravne, tj. travinje, ki brez človekovega posega ne bi bilo več travinje in ki ima veliko število vrst in ni degradirano, razen če je dokazano, da je pridelovanje surovin nujno za ohranitev statusa travinja.

Komisija določi merila in geografski obseg za opredelitev travinj, ki jih zajema točka (c) prvega pododstavka. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4).

4. Biogoriva, ki se jih upošteva za namene iz odstavka 1, se ne proizvedejo iz surovine, pridobljene na zemljišču z visoko zalogo ogljika, tj. zemljišču, ki je imelo januarja 2008 enega od naslednjih statusov in tega statusa nima več:

(a) mokrišče, tj. zemljišče, ki je stalno ali večji del leta pokrito ali nasičeno z vodo;

(b) nepretrgano gozdnato območje, tj. zemljišče, ki zajema več kot 1 hektar, poraslo z drevesi, višjimi od 5 metrov, katerih krošnje pokrivajo več kot 30 % površine, ali drevesi, ki lahko te pragove dosežejo in situ;

(c) zemljišče, ki zajema več kot 1 hektar, poraslo z drevesi, višjimi od 5 metrov, katerih krošnje pokrivajo med 10 % in 30 % površine, ali drevesi, ki lahko te pragove dosežejo in situ, razen če so podani zanesljivi dokazi, da so zaloge ogljika na tem območju pred in po spremembi namembnosti takšne, da bi bili ob uporabi metodologije iz dela C Priloge IV izpolnjeni pogoji iz odstavka 2 tega člena.

Določbe tega odstavka se ne uporabljajo, če je imelo zemljišče ob času, ko je bila surovina pridobljena, enak status, kot ga je imelo januarja 2008.

5. Biogoriva, ki se upoštevajo za namene iz člena 7a, se ne proizvajajo iz surovin, pridobljenih na zemljišču, ki je bilo v januarju 2008 šotišče, razen če je dokazano, da se z obdelovanjem in pridelovanjem te surovine ne povzroči izsuševanje predhodno neizsušene prsti.

6. Kmetijske surovine, pridelane v Skupnosti ter uporabljene za proizvodnjo biogoriv, ki se upoštevajo za namene iz člena 7a, se pridobijo v skladu z zahtevami in standardi na podlagi določb iz naslova 'Okolje' v delu A in točki 9 Priloge II k Uredbi Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (*) ter v skladu z minimalnimi zahtevami za dobre kmetijske in okoljske pogoje, opredeljenimi na podlagi člena 6(1) navedene uredbe.

7. Komisija vsaki dve leti poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o nacionalnih ukrepih za spoštovanje trajnostnih meril iz odstavkov 2 do 5 ter za zaščito tal, vode in zraka, in sicer v zvezi s tretjimi državami kot tudi državami članicami, v katerih se proizvede velik delež biogoriv ali surovin za biogoriva, ki se porabijo v Skupnosti. Prvo poročilo bo predložila leta 2012.

Komisija vsaki dve leti Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o učinku večjega povpraševanja po biogorivih na vzdržnost socialnega sistema v Skupnosti in tretjih državah, o učinku politike Skupnosti o biogorivih na razpoložljivost cenovno dostopne hrane, zlasti za prebivalce držav v razvoju, in o splošnih razvojnih vprašanjih. Poročila obravnavajo spoštovanje pravic do uporabe zemljišč. V njih se za tretje države kot tudi države članice, v katerih se proizvede pomemben delež surovin za biogoriva, ki se porabijo v Skupnosti, navede, ali so ratificirale in uveljavile vse spodaj naštetе konvencije Mednarodne organizacije dela:

- Konvencija o obveznem ali prisilnem delu (št. 29),
- Konvencija o sindikalni svobodi in varstvu sindikalnih pravic (št. 87),
- Konvencija o uporabi načel o pravicah organiziranja in kolektivnega dogovarjanja (št. 98),
- Konvencija o enakem nagrajevanju moške in ženske delovne sile za delo enake vrednosti (št. 100),
- Konvencija o odpravi prisilnega dela (št. 105),

— Konvencija o diskriminaciji pri zaposlovanju in poklicih (št. 111),

— Konvencija o minimalni starosti za zaposlitev (št. 138),

— Konvencija o prepovedi najhujših oblik dela otrok in takojšnjem ukrepanju za njihovo odpravo (št. 182).

V teh poročilih se za tretje države in države članice, v katerih se proizvede pomemben delež surovin za biogoriva, ki se porabijo v Skupnosti, navede, ali so ratificirale in uveljavile:

— Kartagenski protokol o biološki varnosti,

— Konvencijo o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami.

Prvo poročilo bo predložila leta 2012. Komisija po potrebi predlaga korekcijske ukrepe, zlasti če obstajajo dokazi, da proizvodnja biogoriv znatno vpliva na cene hrane.

8. Države članice za namene iz odstavka 1 ne smejo opustiti upoštevanja biogoriv, pridobljenih v skladu s tem členom, iz drugih razlogov, povezanih s trajnostjo.

Člen 7c

Preverjanje izpolnjevanja trajnostnih meril za biogoriva

1. Če se biogoriva upoštevajo za namene iz člena 7a, države članice od gospodarskih subjektov zahtevajo, da dokažejo, da so izpolnjena trajnostna merila, določena v členu 7b(2) do (5). Za ta namen od gospodarskih subjektov zahtevajo, da uporabijo sistem masne bilance, ki določa naslednje:

- (a) pošiljke surovin ali biogoriva z različnimi trajnostnimi značilnostmi se lahko mešajo;
- (b) podatke o trajnostnih značilnostih in velikosti pošiljk iz točke (a) veljajo tudi za mešanico, in
- (c) vsoto vseh pošiljk, odstranjenih iz mešanice, opisano, kot da ima enake trajnostne značilnosti, v enakih količinah, kot vsota vseh pošiljk, dodanih mešanici.

2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu leta 2010 in 2012 predloži poročilo o delovanju metode preverjanja na podlagi masne bilance, opisane v odstavku 1, in možnih drugih metodah preverjanja v zvezi z nekaterimi ali vsemi vrstami surovin ali biogoriv. Komisija v oceni preuči tiste metode preverjanja, pri katerih ni potrebno, da podatki o trajnostnih značilnostih fizično ostanejo pri posameznih pošiljkah ali mešanicah. V oceni upošteva, da je treba ohraniti integriteto in učinkovitost sistema preverjanja ter obenem preprečiti nerazumno veliko obremenitev za industrijo. Poročilo po potrebi priloži predloge Evropskemu parlamentu in Svetu o možnih drugih metodah preverjanja.

3. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da gospodarski subjekti predložijo zanesljive informacije in državi članici na zahtevo dajo na voljo podatke, ki so bili uporabljeni za pripravo informacij. Države članice od gospodarskih subjektov zahtevajo, da zagotovijo ustrezen standard neodvisne revizije informacij, ki jih predložijo, in da predložijo dokazila, da so to storili. Z revizijo se preveri, ali so sistemi, ki jih uporabljajo gospodarski subjekti, natančni, zanesljivi in zaščiteni pred goljufijami. Ocenijo se pogostost in metodologija vzorčenja ter zanesljivost podatkov.

Informacije iz prvega pododstavka vključujejo predvsem informacije o spoštovanju trajnostnih meril iz člena 7b(2) do (5), ustrezne informacije o ukrepih za zaščito tal, vode in zraka, sanacijo degradiranih zemljišč, izogibanje prekomerni porabi vode na območjih, kjer vode primanjkuje, ter ustrezne informacije o ukrepih, sprejetih zaradi upoštevanja vidikov iz drugega pododstavka člena 7b(7).

Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 11(3) pripravi seznam primernih in ustreznih informacij iz prvih dveh pododstavkov. Predvsem zagotovi, da posredovanje teh informacij ne predstavlja prekomerne upravne obremenitve upravljavcev na splošno ali malih kmetov, organizacij pridelovalcev in zadrug.

Obveznosti iz tega odstavka veljajo za biogoriva, ki so proizvedena v Skupnosti ali uvožena.

Države članice Komisiji v zbirni obliki predložijo informacije iz prvega pododstavka. Komisija pa jih v povzeti obliki objavi na platformi za preglednost iz člena 24 Direktive 2009/28/ES in pri tem varuje zaupnost poslovno občutljivih informacij.

4. Skupnost si prizadeva za sklenitev dvostranskih ali večstranskih sporazumov s tretjimi državami, ki vsebujejo določbe o trajnostnih merilih, ki ustrezajo tistim iz te direktive. Če je Skupnost sklenila sporazume, ki vsebujejo določbe s temami, zajetimi v trajnostnih merilih iz člena 7b(2) do (5), lahko Komisija odloči, da ti sporazumi dokazujejo, da biogoriva, proizvedena iz surovin, pridelanih v teh državah, izpolnjujejo zadevna trajnostna merila. Pri sklepanju teh sporazumov se ustrezna pozornost nameni ukrepom, sprejetim za zaščito območij, ki zagotavljajo bistvene ekosistemske storitve v izrednih razmerah (na primer zaščita porečij, obvladovanje erozije), za zaščito tal, vode in zraka, posredno spremembo rabe tal, sanacijo degradiranih zemljišč, izogibanje prekomerni porabi vode na območjih, kjer vode primanjkuje, ter vidikom iz drugega pododstavka člena 7b(7).

Komisija lahko odloči, da prostovoljni nacionalni ali mednarodni sistemi, ki določajo standarde za proizvodnjo izdelkov iz biomase, vsebujejo točne podatke za namene člena 7b(2) ali dokazujejo, da pošiljke biogoriva izpolnjujejo trajnostna merila iz člena 7b(3) in (5). Komisija lahko odloči, da ti sistemi vsebujejo natančne podatke za obveščanje o ukrepih za zaščito območij, ki zagotavljajo bistvene ekosistemske storitve v izrednih razmerah (na primer zaščita porečij, obvladovanje erozije), za zaščito tal, vode in zraka, sanacijo degradiranih zemljišč, izogibanje prekomerni porabi vode na območjih, kjer vode primanjkuje, in vidikov iz drugega pododstavka člena 7b(7). Komisija lahko za namene člena 7b(3)(b)(ii) prizna tudi zavarovana območja za ohranjanje redkih, ranljivih ali ogroženih ekosistemov ali vrst, ki jih priznavajo mednarodni sporazumi ali so uvrščene na sezname medvladnih organizacij ali Mednarodne zveze za ohranjanje narave.

Komisija se lahko odloči, da prostovoljni nacionalni ali mednarodni sistemi za merjenje prihranka toplogrednih plinov vsebujejo točne podatke za namene člena 7b(2).

Komisija se lahko odloči, da zemljišča, vključena v nacionalni ali regionalni program za spremembo namembnosti močno degradiranih ali onesnaženih zemljišč, spadajo v kategoriji iz točke 9 dela C Priloge IV.

5. Komisija sprejme odločitve v skladu z odstavkom 4 le, če zadevni sporazum ali sistem izpolnjuje ustrezne standarde glede zanesljivosti, preglednosti in neodvisne revizije. V primeru sistemov za merjenje prihrankov toplogrednih plinov morajo taki sistemi prav tako izpolnjevati metodološke zahteve iz Priloge IV. Seznami območij velikega pomena za ohranjanje biotske raznovrstnosti iz

člena 7b(3)(b)(ii) morajo izpolnjevati ustrezne standarde objektivnosti in skladnosti z mednarodno priznanimi standardi ter omogočati ustrezne pritožbene postopke.

6. Odločitve v skladu z odstavkom 4 se sprejmejo po svetovalnem postopku iz člena 11(3). Take odločitve veljajo največ 5 let.

7. Če gospodarski subjekt predloži dokaz ali podatke, pridobljene v skladu s sporazumom ali sistemom, za katerega je bila sprejeta odločitev v skladu z odstavkom 4, država članica od dobavitelja ne zahteva, da predloži nadaljnja dokazila o izpolnjevanju trajnostnih meril iz člena 7b(2) do (5) ali informacije o ukrepih iz drugega pododstavka odstavka 3 tega člena.

8. Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo pregleda uporabo člena 7b v zvezi z virom biogoriva ter v šestih mesecih po prejemu zahteve in v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 11(3) odloči, ali lahko zadevna država članica upošteva biogorivo iz tega vira, za namene, navedene v členu 7a.

9. Komisija do 31. decembra 2012 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o:

- (a) učinkovitosti sistema, ki se uporablja za posredovanje informacij o trajnostnih merilih, in
- (b) izvedljivosti in primernosti uvedbe obvezne zahteve glede zaščite zraka, tal ali vode, ob upoštevanju najnovejših znanstvenih dokazov in mednarodnih obveznosti Skupnosti.

Komisija po potrebi predlaga popravne ukrepe.

Člen 7d

Izračun emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu biogoriva

1. Za namene člena 7a se emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu biogoriva izračunajo tako:

- (a) če je privzeta vrednost za prihranke emisij toplogrednih plinov za proizvodne procese biogoriv določena v delu A ali B Priloge IV in če je vrednost e_i za ta biogoriva, izračunana v skladu s točko 7 dela C Priloge IV, enaka ali manjša od nič, z uporabo te privzete vrednosti;
- (b) z uporabo dejanske vrednosti, izračunane v skladu z metodologijo, določeno v delu C Priloge IV, ali

- (c) z uporabo vrednosti, izračunane kot vsote elementov formule iz točke 1 dela C Priloge IV, kjer se lahko za nekatere elemente uporabijo razčlenjene privzete vrednosti iz dela D ali E Priloge IV, in dejanskih vrednosti, izračunanih v skladu z metodologijo, določeno v delu C Priloge IV, za vse druge elemente.

2. Države članice Komisiji do 31. marca 2010 predložijo poročilo, ki vključuje seznam tistih območij na njihovem ozemlju, ki so uvrščena na raven 2 nomenklature statističnih teritorialnih enot („NUTS“) ali na bolj razčlenjeno raven NUTS v skladu z Uredbo (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (*), če se lahko pričakuje, da bodo tipične emisije toplogrednih plinov iz pridelave kmetijskih surovin nižje ali enake emisijam, navedenim pod naslovom „Razčlenjene privzete vrednosti za biogoriva“ v delu D Priloge IV k tej direktivi, poročilo pa je priložen opis metode in podatkov, uporabljenih pri sestavi tega seznama. Pri tej metodi se upoštevajo značilnosti tal, podnebje in pričakovani donos surovin.

3. Privzete vrednosti v delu A Priloge IV ter razčlenjene privzete vrednosti za pridelavo v delu D Priloge IV se lahko uporabljajo le, če so surovine zanje:

- (a) pridelane zunaj Skupnosti;
- (b) pridelane v Skupnosti na območjih, uvrščenih na sezname iz odstavka 2, ali
- (c) pridobljene iz odpadkov ali ostankov, razen iz ostankov v kmetijstvu, akvakulturah in ribištvu.

Za biogoriva, ki niso zajeta v točkah (a), (b) ali (c), se uporabijo dejanske vrednosti za pridelavo.

4. Komisija do 31. marca 2010 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o tem, ali je mogoče pripraviti sezname območij v tretjih državah, na katerih se lahko pričakuje, da bodo tipične emisije toplogrednih plinov zaradi pridelovanja kmetijskih surovin nižje ali enake emisijam, navedenim pod naslovom „Pridelava“ v delu D Priloge IV, in po možnosti priloži take sezname in opis metode in podatkov, ki jih je uporabila za njihovo pripravo. Poročilo se po potrebi priloži ustrezne predloge.

5. Komisija najpozneje do 31. decembra 2012 in nato vsake dve leti predloži poročilo o ocenjenih tipičnih in privzetih vrednostih iz delov B in E Priloge IV, pri čemer upošteva zlasti emisije, ki jih povzročata transport in predelava. Glede na to poročilo lahko po potrebi te vrednosti popravi. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitnih elementov te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4).

6. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje do 31. decembra 2010 predloži poročilo o pregledu vpliva posrednih sprememb v rabi zemljišč na emisije toplogrednih plinov ter o načinih za čim večje zmanjšanje tega vpliva. Poročilo se po potrebi priloži zlasti predlog na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih dokazov, ki vsebuje konkretne metodologije za emisije iz sprememb zalog ogljika zaradi posredno spremenjene rabe zemljišč, da se zagotovi skladnost s to direktivo, zlasti s členom 7b(2).

Takšen predlog vključuje potrebna varovala za zagotovitev varnosti naložb, izvedenih pred uveljavitvijo te metodologije. V zvezi z napravami, ki proizvajajo biogoriva pred koncem leta 2013, uporabe ukrepov iz prvega pododstavka do 31. decembra 2017 ne pomeni, da biogoriva, proizvedena v teh napravah, ne izpolnjujejo trajnostnih zahtev te direktive, če bi jih sicer izpolnila in če se s temi biogorivi doseže vsaj 45 % prihranek emisij toplogrednih plinov. To velja za naprave za proizvodnjo biogoriv konec leta 2012.

Evropski parlament in Svet si prizadevata, da najpozneje do 31. decembra 2012 odločita o takšnih predlogih, ki jih predloži Komisija.

7. Priloga IV se lahko prilagodi tehničnemu in znanstvenemu napredku, tudi z dodajanjem vrednosti za nove postopke proizvodnje biogoriv iz iste ali drugih surovin in s spreminjanjem metodologije, določene v delu C. Takšni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, med drugim z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4).

Pri privzetih vrednostih in metodologiji iz priloge IV se upošteva zlasti:

- metoda upoštevanja odpadkov in ostankov,
- metoda upoštevanja soproizvodov,
- metoda upoštevanja soproizvodnje in
- status soproizvoda, dodeljen ostankom kmetijskih pridelkov.

Privzete vrednosti za biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega olja je treba čim prej pregledati.

Pri kakršni koli prilagoditvi ali dodajanju privzetih vrednosti seznamu v Prilogi IV je treba upoštevati naslednja pravila:

- (a) kadar je prispevek dejavnika k skupnim emisijam majhen ali če obstajajo omejene spremembe ali če so stroški ali težavnost določitve dejanskih vrednosti visoki, morajo biti privzete vrednosti tipične vrednosti običajnih proizvodnih procesov;

- (b) v vseh drugih primerih morajo biti privzete vrednosti konzervativne v primerjavi z običajnimi proizvodnimi procesi.

8. Pripravijo se podrobne opredelitve, vključno s tehničnimi specifikacijami, potrebnimi za kategorije iz točke 7b dela C Priloge IV. Takšni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4).

Člen 7e

Izvedbeni ukrepi in poročila v zvezi s trajnostjo biogoriv

1. V izvedbenih ukrepih iz drugega pododstavka člena 7b(3), tretjega pododstavka člena 7c(3), člena 7c(6), člena 7c(8), člena 7d(5), prvega pododstavka člena 7d(7) in člena 7d(8) te direktive se v celoti upoštevajo tudi predlogi iz Direktive 2009/28/ES.

2. Poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu iz členov 7b(7), 7c(2), 7c(9), 7d(4), (5) in prvega pododstavka člena 7d(6) ter poročila in informacije, predložene v skladu s prvim in petim pododstavkom člena 7d(2), se pripravijo in posredujejo za namene Direktive 2009/28/ES in te direktive.

(*) UL L 270, 21.10.2003, str. 1.

(**) UL L 154, 21.6.2003, str. 1.“

7. V členu 8 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice spremljajo skladnost motornih bencinov in dizelskih goriv z zahtevami členov 3 in 4 na osnovi analiznih metod, navedenih v evropskih standardih EN 228:2004 in EN 590:2004.“

8. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 8a

Kovinski dodatki

1. Komisija oceni tveganje za zdravje in okolje zaradi uporabe kovinskih dodatkov v gorivu in v ta namen razvije preskusno metodologijo. Svoje ugotovitve predloži Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2012.

2. Med razvojem preskusne metodologije iz odstavka 1 se od 1. januarja 2011 prisotnost kovinskega dodatka trikarbonil metil ciklopentadienil mangan (MMT) v gorivu omeji na 6 mg mangana na liter. Meja se od 1. januarja 2014 spusti na 2 mg mangana na liter.

3. Omejitev za vsebnost MMT v gorivu iz odstavka 2 se pregleda na podlagi rezultatov ocenjevanja, izvedenega z uporabo preskusne metodologije iz odstavka 1, in jo je mogoče, če to opravičuje ocena tveganja, znižati na nič. Ne more se zvišati, razen če to opravičuje ocena tveganja. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4).

4. Države članice zagotovijo, da se povsod, kjer je gorivo s kovinskimi dodatki na voljo potrošnikom, doda oznaka, ki navaja, da gorivo vsebuje kovinske dodatke.

5. Oznaka vsebuje naslednje besedilo: 'Vsebuje kovinske dodatke'.

6. Oznaka mora biti pritrjena na mestu, kjer so prikazane informacije o tipu goriva, in mora biti jasno vidna. Velikost oznake in pisava na njej morata biti takšni, da je oznaka jasno vidna in zlahka berljiva."

9. Člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Poročanje

1. Komisija do 31. decembra 2012 in vsaka tri leta po tem Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, ki mu je po potrebi priložen predlog za spremembo te direktive. Poročilo upošteva zlasti:

(a) uporabo in razvoj tehnologije motornih vozil, zlasti možnost povečanja najvišje dovoljene vsebnosti biogoriva v bencinskem in dizelskem gorivu ter potrebo po ponovni preučitvi datuma iz člena 3(3);

(b) politiko Skupnosti o emisijah CO₂ iz vozil v cestnem prometu;

(c) možnost, da se za necestno mobilno mehanizacijo (vključno s plovili za plovbo po celinskih plovih poteh), kmetijske in gozdarske traktorje ter plovila za rekreacijo uporabijo zahteve iz Priloge II in zlasti mejna vrednost policikličnih aromatskih ogljikovodikov;

(d) povečanje uporabe detergentov v gorivih;

(e) uporabo drugih kovinskih dodatkov razen MMT v gorivih;

(f) skupno količino sestavin, uporabljenih v bencinskem in dizelskem gorivu v skladu z okoljsko zakonodajo Skupnosti, vključno s cilji Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (*) in njenimi hčerinskimi direktivami;

(g) posledice cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov iz člena 7a(2) za sistem trgovanja z emisijami;

(h) morebitno potrebo po prilagoditvah členov 2(6), 2(7) in 7a(2)(b), da bi ocenili možne prispevke k doseganju cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do 10 % do leta 2020. Te ocene temeljijo na potencialnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov skozi življenjski cikel goriva in energije v Skupnosti, zlasti ob upoštevanju razvoja tehnologij okolju prijaznega zajema in shranjevanja ogljika in razvoja električnih cestnih vozil, ter na stroškovni učinkovitosti načinov za zmanjšanje teh emisij iz člena 7a(2)(b);

(i) možnost uvedbe dodatnih ukrepov, ki bi dobaviteljem naložili dodatno 2-odstotno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu vsake enote goriva, v primerjavi z izhodiščnim standardom za goriva iz člena 7a(5)(b), z uporabo dobropisov iz mehanizmov čistega razvoja iz Kjotskega protokola pod pogoji, določenimi v Direktivi 2003/87/ES, da bi ocenili morebitne nadaljnje prispevke k doseganju cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do 10 % do leta 2020, opredeljenega v členu 7a(2)(c) te direktive;

(j) posodobljeno analizo vpliva in razmerja med stroški in koristmi znižanja največjega dovoljenega parnega tlaka motornega goriva v poletnem obdobju pod 60 kPa.

2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje leta 2014 predloži poročilo o doseganju cilja glede emisij toplogrednih plinov za leto 2020 iz člena 7a, ob upoštevanju potrebe po skladnosti tega cilja s ciljem iz člena 3(3) Direktive 2009/28/ES, ki se navezuje na delež energije iz obnovljivih virov v prometu, glede na poročila iz člena 23(8) in (9) te direktive.

Komisija po potrebi svojemu poročilu priloži predlog za spremembo cilja.

(*) UL L 327, 22.12.2000, str. 1."

10. V členu 10 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Če je zaradi tehničnega napredka potrebna prilagoditev dovoljenih analiznih metod iz Priloge I ali II, se lahko v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4) sprejmejo spremembe nebitvenih določb te direktive. Priloga III se lahko prilagodi tehničnemu in znanstvenemu napredku. Navedeni ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4).“

11. Člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

Postopki odbora

1. Komisiji razen v primerih iz odstavka 2 pomaga Odbor za kakovost goriva.

2. Komisiji v zadevah, ki so povezane s trajnostjo biogoriv in drugih tekočih biogoriv, pomaga Odbor za trajnost biogoriv in tekočih goriv, ustanovljen v skladu s členom 25(2) Direktive 2009/28/ES.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb iz člena 8 Sklepa.“

(12) Člen 14 se črta.

(13) Priloge I, II, III in IV se nadomestijo z besedilom iz priloge k tej direktivi.

Člen 2

Spremembe Direktive 1999/32/ES

Direktiva 1999/32/ES se spremeni, kakor sledi:

1. Člen 2 se spremeni:

(a) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. gorivo za plovila je katero koli naftno tekoče gorivo, namenjeno za uporabo ali v uporabi na plovilih, vključno z gorivi, ki so opredeljena v ISO 8217. To gorivo vključuje vsako naftno tekoče gorivo, ki se uporablja na plovilih za celinske plovne poti ali plovilih za rekreacijo, opredeljenih v Direktivi 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim

onesnaževalcem iz motorjev z notranjim izgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo (*), in Direktivi 94/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 1994 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s plovili za rekreacijo (**), kadar se takšna plovila uporabljajo na morju;

(*) UL L 59, 27.2.1998, str. 1.

(**) UL L 164, 30.6.1994, str. 15.“

(b) točka 3j se črta.

2. Člen 4b se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim: „Največja vsebnost žvepla v gorivih za plovila, ki se uporabljajo na ladjah, zasidranih v pristaniščih Skupnosti“;

(b) v odstavku 1 se črta točka (a);

(c) v odstavku 2 se črta točka (b).

3. V členu 6, odstavek 1a, se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vzorčenje se prične z dnem začetka veljavnosti ustrezne omejitve najvišje vsebnosti žvepla v gorivu. Izvaja se dovolj pogosto, pri zadostnih količinah in tako, da so vzorci reprezentativni za pregledano gorivo in za gorivo, ki ga uporabljajo plovila, ko plujejo v ustreznih morskih območjih in pristaniščih.“

Člen 3

Razveljavitev

Direktiva 93/12/EGS se razveljavi.

Člen 4

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 2010.

Komisiji nemudoma sporočijo besedilo teh ukrepov.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo glavnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 6

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009.

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
P. NEČAS

PRILOGA

„PRILOGA I

OKOLJSKE SPECIFIKACIJE ZA GORIVA NA TRGU, NAMENJENA VOZILOM,
OPREMLJENIM Z MOTORJEM NA PRISILNI VŽIGVrsta: **Bencin**

Parameter ⁽¹⁾	Enota	Mejne vrednosti ⁽²⁾	
		Najmanj	Največ
Raziskovalno oktansko število		95 ⁽³⁾	—
Motorno oktansko število		85	—
Parni tlak, poletno obdobje ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destilacija:			
— odstotek izhlapevanja pri 100 °C	% v/v	46,0	—
— odstotek izhlapevanja pri 150 °C	% v/v	75,0	—
Analiza ogljikovodikov:			
— olefini	% v/v	—	18,0
— aromati	% v/v	—	35,0
— benzen	% v/v	—	1,0
Vsebnost kisika	% m/m		3,7
Kisikove spojine			
— Metanol	% v/v		3
— Etanol (morda so potrebni stabilizatorji)	% v/v		10
— Izopropilni alkohol	% v/v	—	12
— Terciarni butilni alkohol	% v/v	—	15
— Izobutilni alkohol	% v/v	—	15
— Etri, ki vsebujejo pet ali več atomov ogljika na molekulo	% v/v	—	22
— Druge kisikove spojine ⁽⁶⁾	% v/v	—	15
Vsebnost žvepla	mg/kg	—	10
Vsebnost svinca	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Veljajo preskusne metode, specifikirane v EN 228:2004. Države članice lahko sprejmejo specifikirane analitične metode, s katerimi nadomestijo standard EN 228:2004, če se izkaže, da so rezultati vsaj tako točni in na isti ravni natančnosti, kot analitična metoda, ki se nadomešča.

⁽²⁾ Vrednosti, navedene v specifikaciji, so „prave vrednosti“. Pri ugotavljanju mejnih vrednosti so bili uporabljeni izrazi EN ISO 4259:2006 „Naftni proizvodi – Določanje in uporaba podatkov o natančnosti v zvezi s preskusnimi metodami“, pri določitvi najnižje vrednosti pa je bila upoštevana najmanjša razlika 2R nad ničelno vrednostjo (R = obnovljivost oziroma primerljivost). Rezultati posameznih meritev se razlagajo na podlagi meril, opisanih v EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Države članice se lahko odločijo, ali bodo dovolile, da se še naprej daje na trg neosvinčeni navadni motorni bencin z minimalnim motornim oktanskim številom (MOŠ) 81 in minimalnim raziskovalnim oktanskim številom (ROŠ) 91.

⁽⁴⁾ Poletno obdobje se začne najpozneje 1. maja in konča po 30. septembru. Za države članice z nizkimi poletnimi temperaturami zraka se poletno obdobje začne najpozneje 1. junija in konča po 31. avgustu.

⁽⁵⁾ V državah članicah z nizkimi poletnimi temperaturami zraka in za katere velja odstopanje v skladu s členom 3(4) in (5), se maksimalni parni tlak določi pri 70 kPa. V državah članicah, za katere velja odstopanje v skladu s členom 3(4) za bencin, ki vsebuje etanol, je maksimalni parni tlak 60 kPa plus odstopanje parnega tlaka iz Priloge III.

⁽⁶⁾ Drugi monoalkoholi in etri s končnim vreliščem, ki je nižji od navedenega v EN 228:2004.

PRILOGA II

**OKOLJSKE SPECIFIKACIJE ZA GORIVO NA TRGU, NAMENJENO VOZILOM,
OPREMLJENIM Z MOTORJEM NA KOMPRESIJSKI VŽIG**

Vrsta: dizelsko gorivo

Parameter ⁽¹⁾	Enota	Mejne vrednosti ⁽²⁾	
		Najmanj	Največ
Cetansko število		51,0	—
Gostota pri 15 °C	kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Destilacija:			
— 95 % ohranjenih pri:	°C	—	360,0
Policiklični aromatski ogljikovodiki	% m/m	—	8,0
Vsebnost žvepla	mg/kg	—	10,0
Vsebnost FAME EN 14078	%	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Veljajo preskusne metode, specificirane v EN 590:2004. Države članice lahko sprejmejo specificirane analitične metode, s katerimi nadomestijo standard EN 590:2004, če se izkaže, da so rezultati vsaj tako točni in na isti ravni natančnosti, kot analitična metoda, ki se nadomešča.

⁽²⁾ Vrednosti, navedene v specifikaciji, so „prave vrednosti“. Pri ugotavljanju mejnih vrednosti so bili uporabljeni izrazi EN ISO 4259:2006 „Naftni proizvodi – Določanje in uporaba podatkov o natančnosti v zvezi s preskusnimi metodami“, pri določitvi najnižje vrednosti pa je bila upoštevana najmanjša razlika 2R nad ničelno vrednostjo (R = obnovljivost oziroma primerljivost). Rezultati posameznih meritev se razlagajo na podlagi meril, opisanih v EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Vrednost FAME je v skladu z EN 14214.

PRILOGA III

DOVOLJENO ODPSTOPANJE PARNEGA TLAKA ZA MOTORNI BENCIN, KI VSEBUJE BIOETANOL

Vsebnost bioetanola (% v/v)	Dovoljeno odstopanje parnega tlaka (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Dovoljeno odstopanje parnega tlaka za vmesno vsebnost bioetanola med naštetimi vrednostmi se določi s pomočjo premočrtne ekstrapolacije med vsebnostjo bioetanola, ki je neposredno nad in neposredno pod vmesno vrednostjo.

PRILOGA IV

PRAVILA ZA IZRAČUN EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV V ŽIVLJENJSKEM CIKLU BIOGORIVA

A. Tipične in privzete vrednosti za biogoriva, če so proizvedena brez neto emisij ogljika zaradi spremenjene rabe zemljišč

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipični prihranek emisij toplogrednih plinov	Privzeti prihranek emisij toplogrednih plinov
Etanol iz sladkorne pese	61 %	52 %
Etanol iz pšenice (procesno gorivo ni določeno)	32 %	16 %
Etanol iz pšenice (lignit kot procesno gorivo v obratu CHP)	32 %	16 %
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	45 %	34 %
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	53 %	47 %
Etanol iz pšenice (slama kot procesno gorivo v obratu CHP)	69 %	69 %
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	56 %	49 %
Etanol iz sladkornega trsa	71 %	71 %
Del iz obnovljivih virov ETBE (etil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAAE (terciarni-amil-etileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz sončnic	45 %	38 %
Biodizel iz palmovega olja	58 %	51 %
Biodizel iz soje	40 %	31 %
Biodizel iz palmovega olja (proces ni določen)	36 %	19 %
Biodizel iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	62 %	56 %
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega (*) olja	88 %	83 %
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	51 %	47 %
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	65 %	62 %
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (proces ni določen)	40 %	26 %
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	68 %	65 %
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	58 %	57 %
Bioplin iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plin	80 %	73 %
Bioplin iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plin	84 %	81 %
Bioplin iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plin	86 %	82 %

(*) Živalsko olje, pridobljeno iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 3 iz Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi ⁽¹⁾, ni vključeno.

⁽¹⁾ UL L 273, 10.10.2002, str. 1.

B. Ocenjene tipične in privzete vrednosti za prihodnja biogoriva, ki januarja 2008 niso na voljo na trgu ali so na voljo le v zanemarljivih količinah, če so proizvedena brez neto emisij ogljika zaradi spremenjene rabe zemljišč

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipični prihranek emisij toplogrednih plinov	Privzeti prihranek emisij toplogrednih plinov
Etanol iz slame pšenice	87 %	85 %
Etanol iz odpadnega lesa	80 %	74 %
Etanol iz gojenega lesa	76 %	70 %
Fischer-Tropschov dizel iz odpadnega lesa	95 %	95 %
Fischer-Tropschov dizel iz gojenega lesa	93 %	93 %
DME (dimetileter) iz odpadnega lesa	95 %	95 %
DME (dimetileter) iz gojenega lesa	92 %	92 %
Metanol iz odpadnega lesa	94 %	94 %
Metanol iz gojenega lesa	91 %	91 %
Del iz obnovljivih virov MTBE (metil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju metanola	

C. Metodologija

1. Emisije toplogrednih plinov, ki nastanejo pri proizvodnji in uporabi biogoriv, se izračunajo po naslednji formuli:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

pri čemer velja

E = skupne emisije zaradi uporabe goriva;

e_{ec} = emisije zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin;

e_l = letne emisije zaradi sprememb zalog ogljika, ki nastanejo zaradi spremembe rabe zemljišča;

e_p = emisije iz predelave;

e_{td} = emisije zaradi prevoza in distribucije;

e_u = emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva;

e_{sca} = prihranki emisij iz akumulacije ogljika v tleh zaradi izboljšane kmetijskega;

e_{ccs} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in geološkega shranjevanja ogljika;

e_{ccr} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi presežne električne energije pri soproizvodnji; in

e_{ee} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi presežne električne energije pri soproizvodnji.

Emisije, ki nastanejo pri proizvodnji strojev in opreme, se ne upoštevajo.

2. Emisije toplogrednih plinov iz goriv (E) se izrazijo v gramih ekvivalenta CO_2 na MJ goriva, $\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$.
3. Z odstopanjem od točke 2 se lahko vrednosti, izračunane kot $\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$, prilagodijo tako, da se upoštevajo razlike med gorivi pri opravljenem koristnem delu, izražene kot km/JM . Takšne prilagoditve so možne le, kadar obstajajo dokazi o razlikah pri opravljenem koristnem delu.
4. Prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe biogoriv se izračunajo po tej formuli:

$$\text{PRIHRANEK} = (E_F - E_B)/E_F$$

pri čemer velja

E_B = skupne emisije iz biogoriva in

E_F = skupne emisije iz primerjalnega fosilnega goriva.

5. Toplogredni plini, upoštevani za namene točke 1, so CO_2 , N_2O in CH_4 . Pri izračunu ekvivalence CO_2 se ti plini vrednotijo, kot sledi:

CO_2 : 1

N_2O : 296

CH_4 : 23

6. Emisije, ki nastanejo pri ekstrakciji ali pridelavi surovin (e_{cc}), vključujejo emisije pri samem procesu ekstrakcije ali pridelave; pri zbiranju surovin; iz odpadkov in iztekanj (uhajanj) ter emisije pri proizvodnji kemikalij ali proizvodov, ki se uporabljajo pri ekstrakciji ali pridelavi. Zajem CO_2 pri pridelavi surovin se ne upošteva. Potrjena zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, ki nastanejo pri sežiganju na lokacijah za proizvodnjo olja kjer koli po svetu, se odštejejo. Namesto uporabe dejanskih vrednosti se lahko za emisije iz pridelave uporabijo ocene na podlagi povprečnih vrednosti, izračunanih za manjša geografska območja od tistih, uporabljenih v izračunu privzetih vrednosti.

7. Letne emisije, ki nastanejo zaradi sprememb zalog ogljika na podlagi spremenjene rabe zemljišča (e_l), se izračunajo z enakomerno porazdelitvijo skupnih emisij na dobo 20 let. Za izračun teh emisij se uporabi naslednje pravilo:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)}$$

pri čemer velja

e_l = letne emisije toplogrednih plinov, ki nastanejo zaradi sprememb zalog ogljika na podlagi spremenjene namembnosti zemljišča (merjene kot masa ekvivalenta CO_2 na enoto energije biogoriva);

CS_R = zaloga ogljika na enoto površine, povezana z referenčno rabo zemljišča (merjena kot masa ogljika na enoto površine, vključno z zemljo in vegetacijo). Referenčna raba tal je raba tal januarja 2008 oziroma 20 let pred pridobitvijo surovine, kar koli je pozneje;

CS_A = zaloga ogljika na enoto površine, glede na trenutno namembnost zemljišča (merjena kot masa ogljika na enoto površine, vključno z zemljo in vegetacijo). Če se zaloga ogljika nabira več kot eno leto, vrednost CS_A znaša toliko, kot je ocenjena zaloga ogljika na enoto površine po dvajsetih letih ali ko pridelek dozori – odvisno od tega, kaj je prej;

P = produktivnost pridelka (merjena kot energija iz biogoriva na enoto površine na leto); in

e_B = dodatna vrednost 29 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ biogoriva, če je biomasa pridobljena na saniranem degradiranem zemljišču pod pogoji iz točke 8.

8. Dodatna vrednost 29 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ se pripiše, če obstajajo dokazi, da zadevno zemljišče:

(a) januarja 2008 ni bilo rabljeno v kmetijske ali druge namene in

(b) spada v eno izmed naslednjih kategorij:

(i) močno degradirano zemljišče, vključno z zemljišči, ki so bila prej rabljena v kmetijske namene;

(ii) močno onesnaženo zemljišče.

Dodatna vrednost 29 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ se uporablja za obdobje največ 10 let po datumu spremembe namembnosti zemljišča za kmetijsko rabo, pod pogojem, da se za zemljišča, ki spadajo pod točko (i), zagotovi stalna rast zalog ogljika in znatno zmanjšanje erozije, za zemljišča, ki spadajo pod točko (ii), pa zmanjšanje onesnaženosti tal.

9. Kategoriji iz točke 8(b) sta opredeljeni, kot sledi:

(a) „Močno degradirano zemljišče“ pomeni zemljišče, ki je bilo v daljšem razdobju bodisi v večji meri podvrženo zasoljevanju bodisi ima še posebej nizko vsebnost organskih snovi in je močno erodirano.

(b) „Močno onesnaženo zemljišče“ pomeni zemljišče, ki zaradi onesnaženosti tal ni primerno za pridelavo hrane ali krme.

Sem sodijo tudi zemljišča, ki so bila predmet sklepa Komisije v skladu s četrtnim pododstavkom člena 7c(3).

(¹) Kvocient, dobljen z delitvijo molekularne mase CO_2 (44,010 g/mol) z molekularno maso ogljika (12,011 g/mol), je enak 3,664.

10. Smernice, sprejete v skladu s točko 10 dela C Priloge V k Direktivi 2009/28/ES [o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov] so podlaga za izračun zalog ogljika v zemljišču za namene te direktive.
11. Emisije, ki nastajajo pri predelavi (e_p), vključujejo emisije iz same predelave, iz odpadkov in iztekanj (uhajanj) ter proizvodnje kemikalij ali proizvodov, ki se uporabljajo pri predelavi.

Pri upoštevanju porabe električne energije, ki se ne proizvede v okviru obrata za proizvodnjo goriva, se predpostavi, da je intenzivnost emisij toplogrednih plinov pri proizvodnji in distribuciji te električne energije enaka povprečni intenzivnosti emisij proizvodnje in distribucije električne energije v opredeljeni regiji. Kot odstopanje od tega pravila lahko proizvajalci uporabijo povprečno vrednost za posamezni obrat za proizvodnjo električne energije za električno energijo, ki jo je ta obrat proizvedel, če ni priključen na elektroenergetsko omrežje.

12. Emisije zaradi prevoza in distribucije (e_{td}) vključujejo emisije, ki nastanejo pri prevozu in shranjevanju surovin in polizdelkov ter zaradi shranjevanja in skladiščenja končnih izdelkov. Točka 10 ne zajema emisij iz prometa in distribucije, ki jih je treba upoštevati v skladu s točko 10.
13. Emisije, ki nastajajo pri uporabi goriva (e_u), so ničelne za biogoriva.
14. Prihranki emisij iz zajema in geološkega shranjevanja ogljika (e_{ccs}), ki niso bili upoštevani že v e_p , se omejujejo na emisije, ki se preprečijo z zajemom in sequestracijo oddanega CO₂, neposredno povezanega z ekstrakcijo, prevozom, predelavo in distribucijo goriva.
15. Prihranki emisij iz zajema in nadomestitve ogljika (e_{cc}) se omejujejo na emisije, ki se preprečijo z zajemom CO₂, katerega ogljik izvira iz biomase in ki se uporabi za nadomestitev CO₂, pridobljenega iz fosilnih goriv, uporabljenega pri komercialnih proizvodih in storitvah.
16. Prihranki emisij zaradi presežne električne energije iz soproizvodnje (e_{ee}) se upoštevajo v zvezi s presežno električno energijo, ki jo proizvedejo sistemi za proizvodnjo goriv, ki uporabljajo soproizvodnjo, razen če je gorivo, uporabljeno za soproizvodnjo, soproizvod, ki ni ostanek kmetijskih pridelkov. Pri upoštevanju te presežne električne energije se predpostavi velikost naprave za soproizvodnjo kot najmanjša, potrebna za to, da naprava za soproizvodnjo dovaja toploto, ki je potrebna za proizvodnjo goriva. Prihranki emisij toplogrednih plinov, povezani s presežno električno energijo, se upoštevajo, kot da so enaki količini toplogrednega plina, ki bi bil oddan, če bi bila proizvedena enaka količina električne energije v elektrarni, ki uporablja enako gorivo kot naprava za soproizvodnjo.
17. Če se v procesu proizvodnje goriva obenem proizvede biogorivo, za katerega se izračunavajo emisije, in en ali več drugih proizvodov („soproizvodov“), se emisije toplogrednih plinov razdelijo med gorivo ali njegov vmesni proizvod in soproizvode sorazmerno z njihovo energijsko vsebnostjo (določeno kot spodnjo kurilno vrednostjo) v primeru soproizvodov, ki niso električna energija).
18. Za namene izračuna iz točke 17 so emisije, ki se razdelijo, $e_{ec} + e_t$ + tisti deli e_p , e_{td} in e_{ee} , ki potekajo do in vključno s procesno stopnjo, na kateri se proizvede soproizvod. Če je potekala kakršna koli razdelitev na soproizvode na prejšnji procesni stopnji v življenjskem ciklusu, se za ta namen namesto skupne količine teh emisij uporabi del emisij, dodeljenih na zadnji taki procesni stopnji vmesnemu proizvodu goriva.

Za namen tega izračuna se upoštevajo vsi soproizvodi, vključno z električno energijo, ki ne spadajo na področje uporabe točke 16, razen ostankov kmetijskih pridelkov, vključno s slamo, odpadki sladkornega trsa, lupinami, storži in luščinami oreščkov. Pri tem izračunu se šteje, da imajo soproizvodi z negativno energijsko vsebnostjo energijsko vsebnost nič.

Odpadki in ostanki kmetijskih pridelkov, vključno s slamo, odpadki sladkornega trsa, lupinami, storži in luščinami oreščkov, ter ostanki iz predelave, vključno s surovim glicerinom (glicerin, ki ni rafiniran), se upoštevajo, kot da imajo v življenjskem ciklu emisije toplogrednih plinov enake nič do procesa zbiranja teh materialov.

V primeru goriv, proizvedenih v rafinerijah, je enota analize za namene izračuna iz točke 17 rafinerija.

19. Pri izračunu iz točke 4 kot primerjalno fosilno gorivo (E_F) štejejo zadnje razpoložljive dejanske povprečne vrednosti emisij iz fosilnega dela bencina in dizelskega goriva, ki sta bila porabljena v Skupnosti, sporočene v skladu s to direktivo. Če ti podatki niso na voljo, znaša ta vrednost 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

D. Razčlenjene privzete vrednosti za biogoriva

Pridelava: „ e_{ec} “, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (g CO _{2eq} /MJ)
Etanol iz sladkorne pese	12	12
Etanol iz pšenice	23	23
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti	20	20
Etanol iz sladkornega trsa	14	14
Del iz obnovljivih virov ETBE (etil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE (terciarni-amil-etileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz sončnic	29	29
Biodizel iz palmovega olja	18	18
Biodizel iz soje	19	19
Biodizel iz palmovega olja	14	14
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega (*) olja	0	0
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	30	30
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	18	18
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom	15	15
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	30	30
Bioplin iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plin	0	0
Bioplin iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plin	0	0
Bioplin iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plin	0	0

(*) Brez živalskega olja, pridobljenega iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 3 iz Uredbe (ES) št. 1774/2002.

Predelava (vključno s presežno električno energijo): „ $e_p - e_{ec}$ “, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz sladkorne pese	19	26
Etanol iz pšenice (procesno gorivo ni določeno)	32	45
Etanol iz pšenice (lignit kot procesno gorivo v obratu CHP)	32	45
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	21	30
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	14	19
Etanol iz pšenice (slama kot procesno gorivo v obratu CHP)	1	1
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	15	21
Etanol iz sladkornega trsa	1	1

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Del iz obnovljivih virov ETBE (etil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE (terciarni-amil-etileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz sončnic	16	22
Biodizel iz palmovega olja	16	22
Biodizel iz soje	18	26
Biodizel iz palmovega olja (proces ni določen)	35	49
Biodizel iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	13	18
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega olja	9	13
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	10	13
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	10	13
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (proces ni določen)	30	42
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	7	9
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	4	5
Bioplin iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plin	14	20
Bioplin iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plin	8	11
Bioplin iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plin	8	11

Prevoz in distribucija: „e_{td}“, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz sladkorne pese	2	2
Etanol iz pšenice	2	2
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti	2	2
Etanol iz sladkornega trsa	9	9
Del iz obnovljivih virov ETBE (etil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE (terciarni-amil-etileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz sončnic	1	1
Biodizel iz palmovega olja	1	1
Biodizel iz soje	13	13
Biodizel iz palmovega olja	5	5
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega olja	1	1
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	1	1
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	1	1
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom	5	5
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	1	1
Bioplin iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plin	3	3
Bioplin iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plin	5	5
Bioplin iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plin	4	4

Skupaj

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz sladkorne pese	33	40
Etanol iz pšenice (procesno gorivo ni določeno)	57	70
Etanol iz pšenice (lignit kot procesno gorivo v obratu CHP)	57	70
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	46	55
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	39	44
Etanol iz pšenice (slama kot procesno gorivo v obratu CHP)	26	26
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	37	43
Etanol iz sladkornega trsa	24	24
Del iz obnovljivih virov ETBE (etil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAE (terciarni-amil-etileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz sončnic	46	52
Biodizel iz palmovega olja	35	41
Biodizel iz soje	50	58
Biodizel iz palmovega olja (proces ni določen)	54	68
Biodizel iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	32	37
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega olja	10	14
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	41	44
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	29	32
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (proces ni določen)	50	62
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	27	29
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	35	36
Bioplin iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plin	17	23
Bioplin iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plin	13	16
Bioplin iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plin	12	15

E. **Ocenjene razčlenjene vrednosti za prihodnja biogoriva, ki januarja 2008 niso na voljo na trgu ali so na voljo v zanemarljivih količinah**

Razčlenjene vrednosti za pridelavo: „e_{ec}“, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz slame pšenice	3	3
Etanol iz odpadnega lesa	1	1
Etanol iz gojenega lesa	6	6
Fischer-Tropschov dizel iz odpadnega lesa	1	1
Fischer-Tropschov dizel iz gojenega lesa	4	4
DME (dimetileter) iz odpadnega lesa	1	1
DME (dimetileter) iz gojenega lesa	5	5
Metanol iz odpadnega lesa	1	1
Metanol iz gojenega lesa	5	5
Del iz obnovljivih virov MTBE (metil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju metanola	

Razčlenjene vrednosti za predelavo (vključno s presežno električno energijo): „ $e_p - e_{ce}$ “, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz slame pšenice	5	7
Etanol iz lesa	12	17
Fischer-Tropschov dizel iz lesa	0	0
DME (dimetileter) iz lesa	0	0
Metanol iz lesa	0	0
Del iz obnovljivih virov MTBE (metil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju metanola	

Razčlenjene vrednosti za prevoz in distribucijo: „ e_{td} “, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz slame pšenice	2	2
Etanol iz odpadnega lesa	4	4
Etanol iz gojenega lesa	2	2
Fischer-Tropschov dizel iz odpadnega lesa	3	3
Fischer-Tropschov dizel iz gojenega lesa	2	2
DME (dimetileter) iz odpadnega lesa	4	4
DME (dimetileter) iz gojenega lesa	2	2
Metanol iz odpadnega lesa	4	4
Metanol iz gojenega lesa	2	2
Del iz obnovljivih virov MTBE (metil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju metanola	

Skupne vrednosti za pridelavo, predelavo, prevoz in distribucijo

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz slame pšenice	11	13
Etanol iz odpadnega lesa	17	22
Etanol iz gojenega lesa	20	25
Fischer-Tropschov dizel iz odpadnega lesa	4	4
Fischer-Tropschov dizel iz gojenega lesa	6	6
DME (dimetileter) iz odpadnega lesa	5	5
DME (dimetileter) iz gojenega lesa	7	7
Metanol iz odpadnega lesa	5	5
Metanol iz gojenega lesa	7	7
Del iz obnovljivih virov MTBE (metil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju metanola	